

listerne have nu en langt ringere Berettigelse til Handel, end de havde før 1862. Dette fremgaaer ogsaa tilstrækkeligt af den nævnte kongelige Anordning; derigjennem indskrænkes altsaa det Gavn, Befolkningen skulde have af ved Concurrencen at faae visse Medicinalvarer for bedre Kjøb. Den ærede Minister henviste til Sammensætningen af den nye Commission og til, at der derved var taget alt fornødent Hensyn til Materialisternes Tarv. Jeg veed ikke, om dette er Materialisternes Opfattelse, men sammenligner jeg Sammensætningen af den nuværende Commission med den tidligere, og tager jeg derpaa i Diesyn Følgerne af den tidligere Commissions Indstillinger, saa kan jeg ingenlunde antage, at Materialisterne kunne finde sig beroligede ved den nye Commissions Sammensætning. Vel siges det, at af Commissionens 5 Medlemmer er 1 Materialist, men saavidt jeg veed, er den Vedkommende vel i Compagni med en Materialist, men tillige i Compagni med en Apotheker og Handelsagent for en anden Apotheker, saa at jeg troer, at hans Interesser, naar de bleve veiede, snarere vilde falde til Apothekersiden end til Materialistsiden; jeg er derfor i Tvivl om, hvorvidt Materialisterne betragte ham som Repræsentant for deres Ansuelser og Krav. I den forrige Commission sad der dog blandt de 5 Medlemmer en heel Materialist, og denne Mand afgav et Separatvotum, som de Herrer, der ønskede nærmere at undersøge denne Sag, ville kunne finde i den af det kongelige Sundhedscollegium afgivne Marsberetning for 1869 omtrent Pag. 260. Det har været mig en Fornøjelse at læse dette Votum, efter iforveien at have læst den af Commissionens Fleertal afgivne Betænkning; thi ligesaa laugsaaendsmæssig som denne er, ligesaa fordomsfri forekomme de Grundsætninger mig at være, som indeholdes i Mindretallets Votum. Men dette Mindretalsvotum blev jo aldeles lagt tilside og upaaagtet af den daværende Regering, og hvilken Betyggelse skulde saa Materialisterne see derti, at de nu have en halv Materialist i den nye Commission. Jeg kan ikke forstaae, hvori denne Betyggelse skulde søges, thi skulle de udbrage nogen Værdom af Erfaringen, maa det være den; saa vi det ikke

værre, saa faae vi det heller ikke bedre. Det maa være den Betyggelse, som den høitærede Justitsminister meente, at man kunde faae ved at betragte den nye Commissions Sammensætning; forresten have vi jo et Medlem af Commissionen her i Salen, endogsaa i Aften, skjøndt de fleste Stole ere tomme, og muligt han ikke vilde opfatte det som Indiscretion at meddele os Noget om, i hvilken Retning Commissionens Arbejder maatte antages at ville gaae; men dette er jo forresten ikke Sagen. Dette Mindretalsforslag blev imidlertid — og det tillader jeg mig at fremhæve, da den ærede Forspørger ikke har fremhævet det — understøttet af en høitberømt Videnskabsmand, som var Medlem af Sundhedscollegiet, nemlig Etatsraad Eschricht. Han stillede sig paa Mindretallets Standpunkt imod Fleertallet i Sundhedscollegiet og Fleertallet i Commissionen, væsenligt, om ikke ganske, af de samme Hensyn, som Mindretallet havde gjort gjældende. Den høitærede Formand vil vistnok tillade mig at oplæse et Par Linier. Etatsraad Eschricht siger om dette Forslag til en Fortegnelse over, hvilke Varer under 20 Rd. eller 5 Pd., som det ikke maatte være Materialisterne tilladt at handle med: „Jeg tilstaaer, at jeg ikke seer anden Fare i den frie Detailhandel (under 5 Pd.) med Camillablomster, Hyldebblomster, Salvie, islandsk Mos, amerikansk Olie, Altheaod, Saleprob og andre deslige almindeligt anvendte Huusmidler, end netop den, at Apothekerne derved lide Skaar i deres lovhjemlede Fortjeneste“. Hvor lovhjemlet denne Fortjeneste end kaldes, er denne Lovhjemmel dog alene afhængig af den Maade, hvorpaa Udførelsen af § 46 i Næringsloven fandt Sted. Til det samme Spørgsmaal sigter Etatsraad Eschricht, naar han misbilligende udtaler sig imod, „at hver ubemidlet Brystsyg tvinges til at kjøbe sin islandsk Mos, sin Salep, hver Huusmoder sin amerikansk Olie, sine Agern, sine Hylbe- og Camilleblomster hos Apothekeren“, og tilføjer: „jeg kan ikke nægte, at jeg maa ansee det for at være i selve Sundhedens eller Sygepleiens Interesse, at alle deslige Huusmidler, hvis Godhed Huusmødrene ligesaa godt kunne bedømme som Kjødets, Flæskets,